

't Derkshoes

Meer mogelijk dan er in zit. Ook passie heeft sturing nodig.

Woonzorgcentrum 't Derkshoes

Marsdijk 1

9431 LE Westerbork

tel.: 0593-333366

secr@derkshoes.nl

www.derkshoes.nl

't Derkshoes is een zorgorganisatie met verzorgingshuiszorg, meerzorg, dagprojecten en thuiszorg. Woonzorgcentrum 't Derkshoes heeft ruimte voor ongeveer 80 bewoners en drie kortdurende opnames. Daarnaast zijn er plaatsen voor de groeps/dagverpleging en voor de dagverzorging.

Klik [hier](#) voor de link naar 't Derkshoes (waardering 7.8; laatste reactie juli 2010) op ZorgkaartNederland.nl.

- **Schriftelijke Informatie bij de receptie niet voorhanden**
- **Hier bidt Bartje voor de tot moes gekookte boontjes**
- **Aan gedreven vrijwilligers geen gebrek**
- **Zet de puntjes op de i**
- **Kleinschalig wonen voor dementerenden in zelfde gebouw, maar.....**
- **.....regels maken de samenwerking ingewikkeld**
- **Met zoveel passie kan het echt beter**

In een waterkoude nevel dwars door de Drentse akkers rijden we naar 't Derkshoes in Westerbork. De TomTom wil ons een zandpad op sturen, maar een verwijsbord toont ons dat het beter is via de Hoogeveenseweg te rijden.

We rijden door het dorp en parkeren voor 't Derskshoes dat aan de voorkant uitziet op een weide met schapen en geiten en aan de achterkant grenst aan een vriendelijk vormgegeven woonwijk. Voor de deur van 't Derkshoes is een rond perk, waarin een dronken verwijsbord staat.

Het restaurant is gehuisvest in een lange, rechthoekig ruimte dat het gebouw uitsteekt. Helaas ontbreken deuren aan de lange kanten, waardoor er langszij geen terras functie mogelijk is voor het goedbedoelde zitje buiten. Als bovenetage is er op het restaurant een punten, buizen dakframe, met louter loze ruimte.

Vast een architect die daar in zijn fantasie een moderne variant op de hooiberg in ziet. Wij vinden het doodzonde dat er op een dak als dit niet een fantastische daktuin is ingericht. In onze verbeelding kijken we al over de weidse Drentse landschappen uit. Er is veel buitenruimte om het huis, die erom vraagt geactiveerd te worden met een kinderspeelplaatsje, een fontein, of kleinschalige sport –en spelfaciliteiten. Nu ligt het jaren tachtig gebouw er wat eenzaam bij. In de nabijgelegen bossage moet een PIT-pad zijn.

We vragen een oudere voorbijgangster er naar. 'Oh, dat zijn een paar banken langs een bospad. Stelt niets voor...' Wat je altijd om je heen ziet,,vind je kennelijk vanzelfsprekend. Is dat niet een les die wij stadsmensen ons ter harte moeten nemen als wij ons verlekken aan de vrije natuur?

Schriftelijke Informatie bij de receptie niet voorhanden

Een vriendelijk ingericht, laag voorportaal brengt ons in een hal van het stereotype zorginstellings karakter. Een behulpzame receptioniste staat ons te woord, geeft ons mondeling informatie over het huis en toestemming om rond te kijken in de publieke gedeelten. Noemenswaardige schriftelijke informatie heeft zij niet bij de hand en zit ook niet in het folderrek.

We krijgen het later van een mevrouw van Welzijn voor Ouderen Drenthe, een organisatie waarmee 't Derkshoes samenwerkt en welke kantoor houdt in een ruimte die aan de hal grenst. We krijgen een informatieve brochure, die ook van de website te downloaden is en we mogen het meest recente exemplaar van 'oes kraantie', een blad voor de bewoners dat vier keer per jaar verschijnt, meenemen. Dat krantje, geschreven in alledaags Nederlands zit voor de ouderen goed in elkaar en geeft nieuws van de directie en de cliëntenraad, informatie over de activiteiten, over mutaties bewoners en nog zo veel meer aan verhaaltjes gedichten etc. De receptioniste probeert naarstig iemand voor ons te regelen om ook de woningen te kunnen bekijken. Als we intussen een hapje willen eten kan dat.

Hier bidt Bartje voor de tot moes gekookte boontjes

Van binnen is het restaurant annex de recreatieruimte niet ongezellig te noemen en toch mis je wat. Zoals openslaande deuren aan de lange zijkanten naar terrassen en tuinen. Het uitgifte buffet is een groot gapend gat zonder enige aankleding of nuttige functie. Er hangt een grote, akelig blauw licht gevende TL- lamp. Wij denken om de vliegen op afstand te houden. De vloerbedekking is niet meer helemaal je dat. Alles is wel heel schoon.

De bewoners kunnen tussen de middag in het restaurant hun maaltijd gebruiken of in hun eigen appartement. Er is een rijdend buffet Wij vinden het een groot woord voor de etenskar. Er zitten zo'n 16 bewoners in het restaurant. Van buiten loopt het geen storm, heeft de receptioniste ons laten weten. Al voor we gegeten hebben kunnen we het ons voorstellen.

Er is keuze uit meerdere componenten. De vrouwelijke 'kok' met zwart voorschot vertelt ons dat het eten van buiten komt, maar dat zij wel eens een pan soep vers klaarmaakt. De vrijwilligster die het eten vanuit de kar op de borden schept en op de tafels zet, vraagt ons wat het voor ons mag zijn. T neemt stampotje met klapstuk en He boontjes met puree en klapstuk. De boontjes zijn tot moes gekookt. He vraagt T van de puree te proeven, omdat ze zich afvraagt of hiervoor aardappelen zijn gebruikt of dat de puree uit een pakje komt. Kleine stukjes aardappel in de puree overtuigen ons van het eerste. Maar de lezer begrijpt dat wij nu niet bepaald zitten te smullen. De stampot is weliswaar rood van de wortelen, maar pit heeft 'ie niet. Terwijl wij als laatsten nog zitten te eten vraagt de vrijwilligster om een moment van stilte. De boontjes kunnen het gebruiken Als toetje is er voorverpakte vla of yoghurt. We krijgen een kan water bij het eten krijgen. En alhoewel een kopje koffie tot slot noch in het dagmenu zit, noch in de prijs van 6 euro

50 die wij er voor betalen, weet de behulpzame vrijwilligster ons wel een redelijk smakend kopje koffie te serveren. We mogen de 50 cent die er voor staat, laten zitten.

Wij bekijken het weekmenu dat in de hal hangt en constateren dat de maaltijden, waaruit deze week gekozen kan worden uiterst simpel zijn en weinig variatie kennen. Het is meestal of aardappelen of puree. Een dag kan er als alternatief voor rijst gekozen worden en een dag voor rösti. Het vlees zit in de range van gehaktstaaf, blinde vink, hamburger etc. Alleen op woensdag en zondag is er een kopje soep en van de toetjes loopt ons het water niet in de mond. Hier wreekt zich dat er op locatie niet vers gekookt wordt en dat er geen enkele prioriteit gegeven wordt aan de waarde van lekker eten en drinken. .

Aan gedreven vrijwilligers geen gebrek

Door de samenwerking met de Stichting Welzijn Ouderen Drenthe zijn er meer dan honderd vrijwilligers bij het huis betrokken. Zo wordt zelfs de receptie geheel door vrijwilligers gerund, alsook het winkeltje dat dagelijks geopend is van 10.45 tot 11.45. Vrijwilligers zijn er voor een groot scala aan ontspannings-, groeps- en verenigingsactiviteiten. De man van onze restaurant vrijwilligster rijdt als een van de vrijwilligers de Plusbus voor het vervoer van ouderen. Er zijn vrijwilligers ter begeleiding van bewoners bij een bezoek aan het ziekenhuis. Bijzonder is dat er een 'hoesbioscoop' is waar regelmatig films worden gedraaid.

Zet de puntjes op de i

De receptioniste is het niet gelukt iemand te charteren. We kunnen zelf het huis in gaan. Als we meer willen weten kunnen we voor een andere dag een afspraak maken. Het huis bestaat uit een oudbouw en een nieuwbouwdeel. We verbazen ons over de smakeloze, dominante architectuur van de nieuwbouw op dit prachtige stukje Drenthe. Alle kansen zijn onbenut gelaten.

De gangen zijn standaard verzorgingshuisgangen, laag en wat donker, maar verder keurig. Er hangen fotoseries aan de muren die duidelijk maken wie er in welke functie in het huis werken, wie het welzijn regelen en wie er deel uitmaken van de cliëntenraad. De appartementen op de twee etages van de oudbouw zijn ruim en bestaan uit een woon- en een slaapkamer en hebben eigen sanitair en klein keukenblok. De eerste etage

moet het doen zonder individuele buitenruimte.

De toegangen tot de appartementen in dit deel bestaan uit twee halve deuren, waar op geklopt hoort te worden, aldus de brochure. De verzorgster die wij ontmoeten in het nieuwbouw deel zien we tot twee maal toe een woning zonder kloppen binnengaan. Het leven is kennelijk sterker dan de leer.

Het gebouw en de toiletten ogen schoon. De schoonmaakstaten vermelden dat de toiletten dagelijks schoon worden gemaakt en dat zal ook wel het geval zijn; de laatste aftekening is echter al weer van drie dagen geleden. De toiletten zijn opgevrolijkt met een gezellig bloemetje, anders dan de vele kunstplanten die we in de gangen aantreffen. Voor het aan het oog onttrekken van het incontinentiemateriaal op de invalidentoiletten is een aardige oplossing gevonden door het weg te stoppen in een rieten koffertje. Het is alleen jammer dat het koffertje op de grond staat, want het is daarom minder makkelijk te openen voor degenen die er gebruik van moeten maken. Maar het op een discrete en toegankelijke wijze aanbieden van incontinentiemateriaal is zeker een TIP waard.

Kleinschalig wonen voor dementerenden in zelfde gebouw, maar.....

We lopen ons rondje om het huis over een goed begaanbaar pad. Op de hoek van het huis ontmoeten we een activiteitenbegeleidster van het Altingerhoes. Ze vertelt ons dat een deel van het gebouw waarin ook 't Derkshoes zich bevindt, wordt gehuurd door GGZ Drenthe, waar het Altingerhoes deel van uitmaakt. Beide organisaties huren van dezelfde eigenaar. Ook dat gebouw kent een deel nieuwbouw, gerealiseerd in opdracht van Woonzorg Nederland. Dit verpleeghuisdeel biedt kleinschalig wonen voor 24 dementerende bewoners op drie grote woonkamers. Elke bewoner heeft een eigen zit-slaapkamer -in te richten met eigen spulletjes- en eigen sanitair. De gemeenschappelijke woonkamers hebben alle drie een plezierige tuin.

Er is ruimte in overvloed en het plan is die ruimte bij de tuinen te betrekken, zodat de bewoners over meer vrij begaanbare buitenruimte kunnen beschikken. We zien dat er een houten schuur gebouwd wordt. Deze is bedoeld als tuinhuis voor de bewoners en om tuinactiviteiten te stimuleren. Jongeren van het Alfa college hebben het tuinhuis in het kader van hun opleiding ontworpen en bouwen hem nu. Een mooi voorbeeld onder het motto 'Jongeren bouwen voor ouderen' om middelbare scholieren en dementerende ouderen met elkaar te verbinden.

.....regels maken de samenwerking ingewikkeld

Wonderlijk is dat we horen dat er -anders dan bij 't Derkshoes- bij het verpleeghuis erg weinig vrijwilligers betrokken zijn, en dat er op dat punt niet wordt samengewerkt met 't Derkshoes en de stichting Welzijn Ouderen Drenthe. De contracten voor vrijwilligers zitten anders in elkaar wordt ons verteld. Je kunt daardoor vrijwilligers moeilijk uitwisselen. "Regels kunnen het leven toch ingewikkeld maken", zegt de activiteitenbegeleidster en ze laat er een diepe, montere zucht op volgen. Het eten wordt binnen het kleinschalig wonen (nog?) niet vers gekookt, maar komt van GGZ Drenthe. Elke dag rijden er dus twee verschillende busjes af en aan met het eten uit twee verschillende grote instellingskeukens, die beide 'ontkoppeld koken'. Wat een gemiste kansen door gebrek aan samenwerkingsbereidheid en het overstijgen van de eigen domeingrenzen. De bewoners worden daar naar onze mening niet beter van...

Met zoveel passie kan het echt beter

Woonzorgcentrum 't Derkshoes heeft in 2010 het Bronzen Keurmerk van Perspekt "cum laude" behaald. Perspekt was wederom lovend over de wijze waarop 't Derkshoes de zorg en het welzijn van de cliënten inhoud geeft. Het bronzen keurmerk duidt op een hoge kwaliteitsstandaard, zo lezen we op de website van Perspekt. Wij twijfelen niet aan de goede zorg en het welzijn, dat 't Derkshoes biedt. In het huis is een In voor Zorg! coach aan het werk om vraaggerichte zorg en dienstverlening voor de bewoners op basis van ZorgZwaartePakketten en aanvullende dienstverlening in te voeren. Maar er blijft te wensen over. Wij ervaren dat er in 't Derkshoes aan huiselijkheid veel valt te winnen, dat de potentie van de buitenruimte beter te benutten is, dat er meer over de eigen muren heen samengewerkt kan worden, dat aandacht voor een gezellig en goed restaurant, waar elke dag vers gekookt wordt. Een must is en dat er puntjes op de i worden gezet. Ook passie heeft sturing nodig.